

Zarándokok éneke

SZILÁGYI GÉZA

Ünneplónk is rongy már.
Rajta van nagy utunk,
Hepehupás utunk szennye.
Mégis csak eljutunk
Jó utunkhoz így is benne.
Glória a sírban
Halál atyánk, néked!

Nincsen szentelt gyertyánk,
Nem viszünk szent képet,
Elfeledtünk imádságot.
Ugy megyünk elébed,
Ahogy a sors tönkrevágott,
Glória a sírban
Halál atyánk, néked!

Szent kép, áldott gyertya,
Ájtatos zsoltosmák...
Urunk, ugy-e mind meguntad?
Mást vonszolunk hozzád:
Keshedt, vánnyadt mindmagunkat,
Glória a sírban
Halál atyánk, néked!

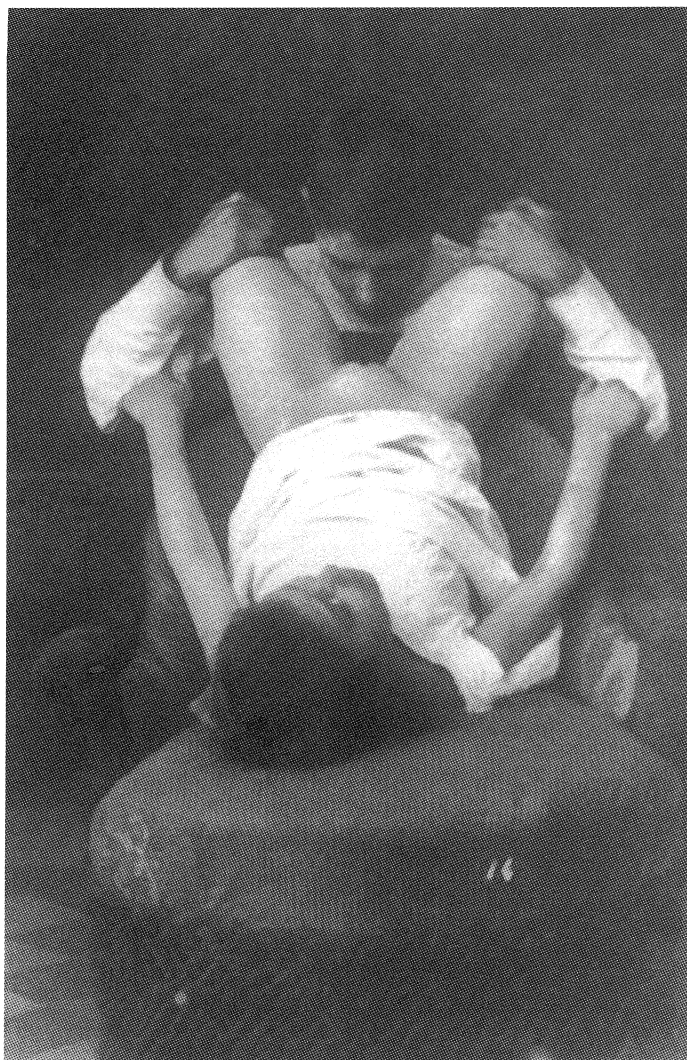
Dúlt agyunkat visszük.
Földje rég nem termett,
Gondolatot egyet sem hajt,
Meddő kővé dermedt:
Elporladni mégis tud majd.
Glória a sírban
Halál atyánk, néked!

Bomló szívünk visszük,
Verése már gyáva.
Falánk tüze kialudt rég,
Rest hamura válva.
Megállani mégis tud még.
Glória a sírban
Halál atyánk, néked!

Tört ágyékunk visszük,
Híu vágytól rogyván,
Szilaj kéjek kicsépték:
Kalász magja-fogytán.
Szétmállani mégis tud még.
Glória a sírban
Halál atyánk, néked!

Csúf magunkat visszük...
Hol majd görnyed hantunk,
Arra sülyed, süpped utunk.
Élni megrokkantunk,
Elpusztulni mégis tudunk.
Glória a sírban
Halál atyánk, néked!

(1927. Szilágyi Géza: Válogatott és új versek. Budapest, 1948. 50–51.)

19. század végi, beállított pornófelvétel
Rendőrségtörténeti Múzeum